

[Niels Helveg Petersen]

mere begrænset omfang. Der står i grundloven »i nærmere bestemt omfang«. Hr. Ivar Nørgaard brugte udtrykket »nærmere begrænset«, og det giver anledning til utrolige juridiske forviklinger, hvis man ikke her holder sig begreberne meget klare. Derfor må jeg sige til hr. Ivar Nørgaard, at jeg beder om, at man bruger dette begreb med stor præcision. Det drejer sig om »i nærmere bestemt omfang«.

I øvrigt drejer dette her sig jo om en stor sag. Vi må antage, at vi i Danmark kommer til at afholde en folkeafstemning om ændrede unions-traktater. Det er det mest sandsynlige. Det er oven i købet sandsynligt, at det sker inden for 12-15 måneder fra nu. Jeg synes, der er to sæt af problemer i denne sag, og det kommer ikke rigtig frem i SF's forslag.

Det ene sæt af problemer er det oplysningsproblem, der opstår, når traktater er færdige og Folketinget eventuelt har vedtaget nogle traktatændringer og der derefter træffes beslutning om – enten fordi det er nødvendigt i henhold til grundloven, eller fordi Folketingets partier vedtager det – at afholde en folkeafstemning. Den situation stiller nogle helt særlige krav til os.

Når den opstår, bliver vi nødt til at vurdere meget nøje: Hvad er det så for en oplysningskampagne, der skal tilrettelægges? Hvilket materiale skal foreligge for befolkningen? Skal der være tale om et husstandsomdelt materiale, som befolkningen kan sætte sig ind i? Hvilket omfang skal tv-diskussioner mellem partierne have? Hvilken rolle skal partierne i det hele taget have i denne oplysningskampagne osv.? Altså en problemstilling, vi udmærket kender fra tidligere folkeafstemninger, og hvor jeg må sige i udgangssituationen, at jeg synes, man skal prøve på, bestræbe sig for, at få god tid også til den fase. Det vil sige, at det ikke er helt ligegyldigt, om folkeafstemning afholdes kortere eller længere tid efter, at dette Ting måtte have vedtaget sin tilslutning til en traktatændring.

Men det er den ene fase, det er den ene situation. Den situation er vi ikke i i dag. Den anden situation er netop den situation, vi er i her og nu, hvor vi ved, at der er et behov for, at der foregår en bred offentlig diskussion, der kommer ud i hele det brede Foreningsdanmark, det folkelige Danmark. Her kan jeg se et virkeligt problem: Oplysningsforbund, foredragsforeninger, hele det folkelige Danmark, som be-

skæftiger sig med at arrangere møder, planlægger jo deres sæson i august og september. Jeg mener derfor, der er et klart behov for allerede i dette forår at skabe sikkerhed for, hvad det er for vilkår, der er gældende for de folkelige organisationer, for oplysningsforbundene, for foredragsforeningerne rundt omkring. Jeg mener, vi skal træffe beslutninger her i foråret, der viser noget om, hvilke midler man vil stille til rådighed, hvis vi kommer derhen – hvad visse scenarier, som det hedder, kan tyde på – at man kan gøre et traktatudkast færdigt i oktober-november i år. Derefter får vi måske en debat i det danske Folketing i december-januar-februar, og så er foreningssæsonen gået. Vi skal måske have en folkeafstemning – hvad nogle har talt om – allerede i foråret 1992, og så bliver der ikke tid.

Derfor bør Foreningsdanmark og det folkelige Danmark, eller hvad man vil kalde det, have en chance, og derfor bør vi klargøre allerede her i foråret, hvilke vilkår der gælder.

Jeg er på det punkt sådan set enig i regeringens afvisning af SF's forslag. Jeg tror ikke, at SF's forslag om nedsættelse af et udvalg, der skal tilvejebringe materiale og alt det dér, overhovedet kan bruges, slet ikke i denne fase. Det, det drejer sig om, er at stimulere den ægte folkelige debat. Jeg mener, Folketinget i dette forår bør vedtage at stille midler til rådighed for en kampagne a la den, der kørte i 1972, hvor – sagt i al beskedenhed – mit fædrene ophav, K. Helveg Petersen, stod i spidsen for den organisation, der meget ubureaukratisk tilrettelagde kampagnen forud for folkeafstemningen i 1972. Foreninger kunne få beskedne tilskud til lokaleleje, til foredragsholdere, og det kunne alt sammen lade sig arrangere såre ubureaukratisk.

Sådan noget har vi brug for, men sådan noget har vi også brug for at træffe beslutning om i dette forår, således at Foreningsdanmark kan tilrettelægge en vintersæson med disse regler.

Derfor er jeg ikke enig med forslagsstillerne. Jeg synes ikke, forslaget er godt nok, som det foreligger. Men intentionen, at den brede folkelige debat skal have en chance, deler jeg, og jeg mener, at man i en beretning fra Markedsudvalget burde kunne tale sig frem til enighed om nogle retningslinjer for, hvad der skal ske.

Og så vil også jeg byde på et rundt tal: Jeg synes ikke, 6 mio. kr. er et rundt tal – jeg synes 10 mio. kr. er mere rundt.